

GFR01125215
ESS

Generální finanční ředitelství
Lazarská 15/7, 117 22 Praha 1

Sekce metodiky a výkonu daní

Č. j.: 11 213/15/7100-40126-011550

Vyřizuje: Ing. Martina Havránková, Oddělení daňového procesu III
Tel: (+ 420) 296 854 858, (+ 420) 296 852 222
E-mail: Martina.Havrankova@fs.mfcr.cz
ID datové schránky: p9iwj4f

Všem finančním úřadům, vč. Specializovaného finančního úřadu
Odvolacímu finančnímu ředitelství
Odboru daní z příjmů Generálního finančního ředitelství
Odboru nepřímých daní Generálního finančního ředitelství
Odboru majetkových daní, oceňování a ostatních agend
Odboru vymáhání Generálního finančního ředitelství
Odboru evidence daní Generálního finančního ředitelství
Odboru daňových informačních systémů
Sekce řízení rizik při správě daní
Odboru nefiskálních agend

Na vědomí:
Sekce řízení úřadu
Odborům 32 a 39 Ministerstva financí
Generálnímu ředitelství cel

Metodický pokyn k posečkání

Čl. I. - Cíl (účel) pokynu

[cíl pomůcky] Cílem pokynu je sjednocení rozhodovací praxe finančních úřadů v rámci celého území státu a zajištění vyloučení diskrece při rozhodování podle § 156 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „DŘ“), o posečkání úhrady daně (dle vymezení v § 2 odst. 3 a 4 DŘ) nebo o rozložení její úhrady na splátky (dále jen „posečkání“) v rámci zákonem stanovených podmínek tak, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

[vztah k ZSDP] Ustanovení § 156 DŘ mimo jiné navazuje na dva instituty z předchozí právní úpravy obsažené v zákoně č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“), tj. § 60 ZSDP posečkání a § 65 ZSDP prominutí daňového nedoplatku, které blíže specifikuje, a proto lze na institut posečkání aplikovat též dosavadní judikaturu týkající se výše uvedených institutů obsažených v ZSDP.

Čl. II. - Obecné předpoklady rozhodování o posečkání

[správní poplatek] Předpokladem pro možnost rozhodování o posečkání je uhrazení správního poplatku dle zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, v účinném znění, konkrétně dle části I položky 1 odst. 1 písm. d) Sazebníku k tomuto zákonu. Podání žádosti daňového subjektu o změnu podmínek již povoleného posečkání (viz Čl. II metodického pokynu poslední odstavec) je taktéž předmětem poplatkové povinnosti.

[zabezpečení úhrady daně] Rozhodnutí správce daně o žádosti o posečkání musí vždy sledovat základní cíl správy daní, tj. zabezpečení úhrady daně. V okamžiku rozhodování o posečkání musí být patrný objektivně zdůvodnitelný závěr správce daně, že není ohroženo vybrání posečkané daně, pokud by daňový subjekt podmínky posečkání nedodržel a daň neuhradil dobrovolně. Pro zabezpečení výše uvedené inkasovatelnosti bude správce daně povinen podle okolností případu zvážit mimo jiné zejména i vhodné a dostatečné zajištění posečkané daně (§ 170 až 173 DŘ). V případě ohrožení inkasovatelnosti posečkané daně je nutné zajistit dostatečné zajištění daně a to tak, že zajištění daně bude hodnotou odpovídat částce posečkané daně s přihlédnutím k možnostem realizace zástavního práva a případně dalších forem zajištění daňové pohledávky. Výjimku při posuzování inkasovatelnosti tvoří případ, kdy je rozhodováno podle § 156 odst. 1 písm. b) DŘ.

[podklady pro rozhodování o žádosti] Rozhoduje-li správce daně o žádosti o posečkání, vychází z podkladů, které má již shromážděny v daňovém spise daňového subjektu, z tvrzení uvedených v žádosti a z dokladů, které ke své žádosti daňový subjekt připojil. Správce daně posuzuje, zda existují a jsou prokázány důvody (zákonné podmínky), pro které může úhradu daně posečkat.

[nedoložená tvrzení daňového subjektu] Pokud daňový subjekt splní své břemeno tvrzení v tom smyslu, že žádost o posečkání obsahuje precizně popsanou skutkovou podstatu vymezenou v některém nebo více písmenech a) až e) § 156 odst. 1 DŘ, avšak daňový subjekt své tvrzení uvedené v žádosti nedoloží, a ani správce daně nemá tvrzení daňového subjektu jakkoliv podepřeno obsahem daňového spisu, nese daňový subjekt riziko možného negativního rozhodnutí v dané věci. V případě podané žádosti jde ryze o dispozitivní úkon daňového subjektu, a proto daňový subjekt nemůže být nucen k prokázání tvrzených skutečností, a to i s ohledem na znění ust. § 92 odst. 3 DŘ (viz např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 703/06 ze dne 21. 4. 2009, rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Aps 2/2009 – 52 ze dne 3. 12. 2009).

[doložená tvrzení daňového subjektu až v průběhu odvolacího řízení] V rámci rozhodovacího procesu obecně platí principy uvedené v ust. § 109 a násl. DŘ, nicméně charakter institutu „posečkání“ výrazně akcentuje mj. i prvky procesní ekonomie a s tím související rychlost vedení řízení. Proto tedy, pokud by daňový subjekt doložil svá tvrzení až v průběhu odvolacího řízení současně s podaným odvoláním nebo před jeho postoupením odvolacímu orgánu a z údajů by bylo patrné, že tento nově dokladovaný stav nekoresponduje se skutečnostmi, na základě kterých rozhodoval finanční úřad, bude součástí stanoviska k odvolání také vyhodnocení těchto nově doložených podkladů s uvedením závěru o tom, proč správce daně nemůže rozhodnout o odvolání sám postupem dle § 113 odst. 1 písm. a) DR. Pokud by daňový subjekt doložil svá tvrzení až v průběhu odvolacího řízení přímo odvolacímu orgánu a z údajů by bylo patrné, že tento nově dokladovaný stav nekoresponduje se skutečnostmi, na základě kterých rozhodoval finanční úřad, může Odvolací finanční ředitelství požádat finanční úřad ještě před vydáním rozhodnutí o odvolání o doplnění řízení o nové vyhodnocení situace.

[změna podmínek původního rozhodnutí] Postup formulovaný v předchozích odstavcích tohoto článku se použije i v případě žádosti daňového subjektu o změnu podmínek či důvodů již povoleného posečkání (především např. prodloužení doby splátek nebo změnu jejich výše). Rozhodnutí, upravující některou z podmínek původního rozhodnutí o posečkání, nemá účinky ve smyslu § 160 odst. 3 písm. c) DŘ. Žádost o jeho vydání musí být podána

před skončením doby posečkání, která je stanovena původním rozhodnutím o posečkání. Aby se však jednalo o předmětné rozhodnutí, musí být toto rozhodnutí vydáno ještě za účinnosti původního rozhodnutí, tzn. např. nikoli poté, co nastala skutečnost uvedená v § 157 odst. 5 DŘ. V uvedeném rozhodnutí musí být vždy uvedeno, že „Účinnost rozhodnutí o posečkání úhrady daně vydané dne xx.xx.xxxx pod čj. xxxxxxxxx končí ke dni vydání tohoto rozhodnutí.“

Čl. III. - Zákonné podmínky posečkání

[omezení diskrece správce daně] Pokud daňový subjekt ve své žádosti o posečkání dostatečně konkrétně tvrdí a prokáže naplnění ekonomických nebo sociálních důvodů podle § 156 odst. 1 písm. a) až d) nebo důvodu podle písm. e) DŘ, vzniká mu právo na kladné rozhodnutí správce daně. Jsou-li totiž splněny zákonné podmínky pro posečkání, je omezena diskrece správce daně v tom, že za této situace musí být žádosti vyhověno (k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 85/2005 - 45 ze dne 24. 5. 2006¹; nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 15/2013 – 34 ze dne 3. 7. 2013²). Správce daně pak takové žádosti vyhová, pokud současně budou splněny i další rozhodné skutečnosti uvedené v Čl. II. a v Čl. IV. tohoto pokynu.

[sociální důvody] Pokud jsou důvodem žádosti daňového subjektu o posečkání sociální důvody, správce daně bude sociální situaci daňového subjektu posuzovat i z hlediska zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, resp. nař. vl. č. 595/2006 Sb., o způsobu výpočtu základní částky, která nesmí být sražena povinnému z měsíční mzdy při výkonu rozhodnutí, a o stanovení částky, nad kterou je mzda postižitelná srážkami bez omezení (nařízení o nezabavitelných částkách).

[částečný nebo úplný zánik povinnosti uhradit daň] Důvodem posečkání podle § 156 odst. 1 písm. e) DŘ není hrozící prekluze práva daň vybrat a vymáhat. Tímto důvodem nejsou z důvodu aplikace presumpce platnosti a správnosti aktu orgánu veřejné moci bez dalšího ani podané řádné nebo mimořádné opravné prostředky a dozorčí prostředky, týkající se posečkávané daně (zde je povinností správce daně rozhodnout především v nalézacím řízení), anebo podané žaloby ve správním soudnictví (§ 124 DŘ). Tento zákonný důvod lze např. použít v případě podání žádosti o prominutí daně dle § 259a a § 259b DŘ, dle § 25 odst. 3 - 7 zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění účinném do 31. 12. 2013, nebo v případě podání žádosti o prominutí odvodu anebo penále podle § 44a odst. 10 a 11 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Z odůvodnění rozhodnutí o posečkání pak musí být patrné, jaké konkrétní skutečnosti vedly správce daně k závěru, že zánik povinnosti uhradit daň lze očekávat resp. že byla daňovým subjektem podána žádost o prominutí daně, o které bude rozhodováno věcně, a tudíž je očekávání zániku nebo snížení nedoplatku důvodné

V případech zde uvedených je naplněn důvod pro povolení posečkání do doby rozhodnutí o žádosti o prominutí prodloužené o přiměřenou lhůtu na úhradu případného zbývajících nedoplatku, tj. o 15 dní od nabytí právní moci rozhodnutí ve věci žádosti o prominutí.

[nelze posečkat – vybrané druhy daní] Nelze posečkat plátcí pojistného na důchodové spoření srážené pojistné (Hlava II Správa pojistného odváděného plátcem pojistného zákona

¹ Rozsudek NSS sp. zn. 1 Afs 85/2005 - 45 ze dne 24. 5. 2006: „...význam slova „může“[„smí“] prominout je (...) nutno vnímat tak, že nastanou-li zákonem předvídané podmínky pro prominutí (odst. 1), správce daně prominout musí, v žádném případě není na libovůli správního orgánu, zda k prominutí přikročí, nebo nikoliv...“

² Rozsudek NSS sp. zn. 1 Afs 15/2013 – 34 ze dne 3. 7. 2013: „...byl-li by správcem daně zjištěn (a daňovým subjektem) prokázán některý z důvodů, pro který může správce daně s úhradou daně posečkat, ve své podstatě takové žádosti vyhovět musí...“

č. 397/2012 Sb.), neboť v tomto případě se jedná o soukromé prostředky poplatníka pojistného. Posečkat nelze rovněž plátcí daně úhradu záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a daň z příjmů vybíranou srážkou podle zvláštní sazby (§ 36 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů). Nelze ani z povahy věci posečkat plátcí odvodu z elektřiny ze slunečního záření tento odvod vybíraný srážkou (Hlava IV Odvod z elektřiny ze slunečního záření zákona č. 165/2012 Sb.)³, nelze posečkat zajišťovacím příkazem uložené zajištění úhrady na nesplatnou nebo doposud nestanovenou daň (§ 167 DŘ). Naplnění uvedených skutečností je tedy předpokladem pro zamítnutí žádosti.

[nelze posečkat – úhrada daně před vydáním rozhodnutí] Nelze posečkat uhrazenou daň, pokud její úhrada byla provedena přede dnem podání žádosti o posečkání nebo v průběhu řízení. Správce daně vychází ze stavu osobního daňového účtu v okamžiku vydání rozhodnutí správce daně na prvním stupni. Pokud osobní daňový účet nevykazuje nedoplatek, neboť byl již zcela uhrazen, pozbývá významu vést řízení o žádosti o posečkání daně, a proto správce daně řízení zastaví dle § 106 odst. 1 písm. f) DŘ. (rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 15/2013 ze dne 3. 7. 2013)

[nelze posečkat – obstrukční cíle] Správce daně nemůže vyhovět žádosti o posečkání, pokud touto žádostí daňový subjekt sleduje obstrukční cíle resp. vyhýbání se úhradě nedoplatku bez zjevných důvodů, nepodložené oddalování daňové exekuce, neodůvodněné mírnění důsledků, jež vzešly z doměření daně, nebo maření možnosti správce daně uspokojit se z majetku daňového subjektu v případě, že rozhodnutí o posečkání daňový subjekt nesplní (viz rozsudek Soudního dvora Evropské unie sp. zn. T - 1/08 ze dne 17. 5. 2011, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 15/2013 ze dne 3. 7. 2013). Naplnění uvedených skutečností je tedy předpokladem pro zamítnutí žádosti.

[doba posečkání] Nelze posečkat daň na dobu delší, než je lhůta pro placení daně (§ 156 odst. 5 DŘ), tzn. max. na 6 let, což platí i v případě, kdy je nedoplatek zajištěn zástavním právem. V případě zajištění nedoplatku zástavním právem sice zaniká právo vybrat a vymáhat nedoplatek uplynutím 30 let po tomto zápisu (§ 160 odst. 6 DŘ), nicméně možnost vybrání a vymáhání závisí na existenci zástavního práva. Existence zástavního práva tedy brání nástupu účinků prekluze vůči zajištěnému nedoplatku po dobu 30 let od zápisu, ale nikterak neovlivňuje běh základní lhůty pro placení daně. Pouze samo oznámení rozhodnutí o zřízení zástavního práva způsobuje, že základní šestiletá lhůta začne běžet znovu. Pokud by totiž došlo k zániku zástavního práva po více než 6 letech od jeho zřízení a zároveň by nebyl učiněn jiný úkon správce daně, který by lhůtu dle § 160 DŘ přerušil, již by nástupu účinků prekluze nic nebránilo a správce daně by byl zbaven možnosti provedení úkonů směřujících k vymožení daně. Nejzazší konec doby posečkání musí být stanoven tak, aby existoval dostatečný časový prostor k provedení úkonů, směřujících k vymožení daně ještě před koncem této prekluzivní lhůty pro placení pro případy, že by daňový subjekt neuhradil posečkanou daň vůbec nebo jen z části.

Čl. IV. - Další rozhodné skutečnosti

[posuzování dalších okolností] Má-li správce daně vyhovět žádosti daňového subjektu a jsou-li splněny výše uvedené obecné předpoklady a zákonné podmínky uvedené v Čl. II. a v Čl. III. tohoto pokynu, je správce daně povinen zabývat se i dalšími okolnostmi, které mají souvislost se zabezpečením úhrady daně (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 1/2013 – 47 ze dne 27. 6. 2013). Zpravidla se bude jednat o:

- posouzení podání nové (opakované) žádosti o posečkání, jestliže nebyly splněny podmínky předchozího rozhodnutí o posečkání,

³ viz též bod 89. nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 17/11 ze dne 15. 5. 2012

- aktuální výši nedoplatků evidovaných na osobních daňových účtech daňového subjektu,
- platební morálku daňového subjektu,
- plnění ostatních i nepeněžitých povinností,
- přiměřenost délky požadovaného posečkání,
- přiměřenost výše splátek, je-li žádáno o rozložení úhrady na splátky,
- ekonomickou situaci daňového subjektu (lze např. využít ekonomické analýzy vycházející z rozvahy a výsledovky a dalších podkladů ze spisu daňového subjektu),
- majetkové poměry daňového subjektu,
- zajištění posečkávané daně,
- okolnosti, ze kterých lze dovozovat inkasovatelnost daňové pohledávky, s výjimkou rozhodování podle § 156 odst. 1 písm. b) DŘ.

S ohledem na podstatu věci a důvod pro povolení posečkání v případech posuzování žádostí o posečkání podaných z důvodů uvedených v § 156 odst. 1 písm. e) DŘ, jejichž předmětem je pouze povolení posečkání za podmínek uvedených v Čl. III (částečný nebo úplný zánik povinnosti uhradit daň) není posuzování výše uvedených okolností důvodné.

Čl. V. - Rozhodnutí

[rozhodování na základě záznamu z jednání komise] Rozhodnutí bude vydáno na základě záznamu z jednání komise, dokumentujícího průběh jednání k jednotlivému projednávanému případu rozhodování o posečkání (Interní protikorupční program, čj. 19086/14/7000-01200 ze dne 29. 4. 2014). Ze záznamu komise musí být zřejmé, zda daňový subjekt splnil či nesplnil zákonem předvídané podmínky pro posečkání úhrady daně (§ 156 odst. 1 DŘ).

[výrok rozhodnutí] Ve výroku rozhodnutí o posečkání musí být mj. v souladu s ust. § 102 DŘ uvedeno příslušné ustanovení § 156 odst. 1 DŘ včetně konkrétního písmene popř. více písmen, podle kterého (kterých) správce daně rozhoduje, a dále se speciálně upozorňuje na nezbytnou konkretizaci posečkané částky (částek) a k ní vážící se lhůtu k plnění, jakož i data, od kterého účinky posečkání nastávají. V případě, že rozhodnutím správce daně bude poskytnuta podpora de minimis, musí být součástí výroku údaj o poskytnutí podpory de minimis, název přímo použitelného předpisu EU, podle kterého je daňovému subjektu poskytována podpora de minimis, a částka této podpory (§ 3a odst. 4 zákona č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění pozdějších předpisů).

[dispoziční řízení + možný posun splátkového kalendáře] Řízení o žádosti o posečkání je řízením dispozičním, kdy návrh – žádost je plně v dispozici daňového subjektu a v případě, kdy je žádosti správcem daně vyhověno, musí být návrh daňového subjektu akceptován.

V případě, kdy je navrhována daňovým subjektem první splátka tak, že předchází okamžik doručení vyhovujícího rozhodnutí o posečkání, bude především vždy preferována neformální komunikace s daňovým subjektem za účelem doplnění žádosti a „změny“ navrženého splátkového kalendáře tak, aby první splátka vždy byla stanovena v dostatečném časovém úseku po doručení rozhodnutí o posečkání.

Za předpokladu, že to nebude možné, bude vždy „celkově posunut“ daňovým subjektem navržený splátkový kalendář tak, aby první splátka byla stanovena v dostatečném časovém úseku po doručení rozhodnutí o posečkání, přitom bude vždy preferován posun o tolik dnů, aby se ‚nové‘ termíny splátek datumově či svým označením shodovaly s daňovým subjektem původně navrženými termíny a zabránilo se tak případné nežádoucí časové diferenci mezi možnými příjmy, ze kterých hodlá navržené splátky hradit a termíny nově stanovených splátek“

[další podmínky rozhodnutí] Podle § 156 odst. 3 DŘ může správce daně stanovit ve výroku rozhodnutí další podmínky, na něž je posečkáni vázáno. Jsou to zejména:

- povinnost včasné a řádné úhrady všech následujících platebních povinností,
- možnost použití přeplatků na jiné dani k úhradě posečkané daně,
- po dobu posečkáni nesmí být ohledně nemovitých věcí, zajišťujících tuto daňovou pohledávku (i případy, není-li zástavní dlužník totožný s daňovým dlužníkem), nařízeno dražební jednání (§ 336b zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů) nebo vyhlášeno konání veřejné dražby dle § 20 a § 43 zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů, *(dnem porušení této podmínky je den, kdy byla vydána dražební vyhláška)*
- vedle těchto podmínek může správce daně stanovit ještě podmínky další, odpovídající konkrétním okolnostem daného.

[odůvodnění rozhodnutí] V odůvodnění rozhodnutí správce daně uvede zejména:

- závěry ohledně toho, zda daňový subjekt unesl své břemeno tvrzení, tj. zda-li je žádost věcně projednatelná,
- závěry ohledně toho, zda jsou tvrzení uvedená v žádosti daňovým subjektem řádně doložena, popř. jejich důvodnost vyplývá z daňového spisu,
- úvahy, kterými dospěl správce daně k závěru o naplnění/nenaplnění některého ze zákonných důvodů uvedených v § 156 odst. 1 písm. a) až e), DŘ,
- hodnocení splnění/nesplnění kritérií uvedených v Čl. II., Čl. III. a v Čl. IV. tohoto pokynu, pokud mají dopad na dané rozhodnutí
- údaje o veřejné podpoře (podpoře de minimis), pokud je poskytována.

Čl. VI. - Vztah k veřejné podpoře

[ustanovení § 156 DŘ stanovuje jednotné podmínky pro všechny daňové subjekty]

„Daňová opatření přístupná všem hospodářským činitelům [daňovým subjektům] působícím na území členského státu představují v zásadě obecná opatření (...) za předpokladu, že se vztahují na všechny podniky a veškerou výrobu, nepředstavují státní podporu (rozsudek Soudního dvora Evropské unie sp. zn. T -27/01, T - 229/01, T- 265/01, T - 266/01 a T - 270/01 ze dne 9. 9. 2009). Ustanovení § 156 DŘ stanoví zákonné podmínky posečkáni, jejichž výčet je taxativní a nastane-li některá z taxativně uvedených podmínek, pro kterou nemůže daňový subjekt daň uhradit, smí správce daně zmírnit důsledky nevčasné úhrady tím, že rozhodne o posečkáni s platbou daně (rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 15/2013 – 34 ze dne 3. 7. 2013).

[vyloučení veřejné podpory] Správce daně je při posečkáni vázán i tímto pokynem, neboť *„...prostor pro uvážení správního orgánu má vždy své limity. Ty jsou buď stanoveny zákonem, nebo si je musí správní orgán vymezit ve své rozhodovací praxi sám a následně je také musí dodržovat ...“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 1/2013 – 47 ze dne 27. 6. 2013). Pokud tedy bude správce daně rozhodovat v souladu se zákonem a s tímto pokynem, je nejen realizována zásada dobré správy a předvídatelnosti rozhodnutí správce daně v souladu s ustálenou judikaturou tuzemských soudů, ale taková rozhodnutí nepředstavují ani veřejnou podporu, neboť jde o realizaci nespécifického, neselektivního, objektivizovaného, transparentního a obecného opatření (Sdělení Komise o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podnikatelské činnosti (98/C 384/03), Úř. věst. C 384 ze dne 10. 12. 1998), a to i ve smyslu judikatury Soudního dvora Evropské unie (viz např. výše uvedený rozsudek Soudního dvora Evropské unie).

[existence veřejné podpory] Jestliže z odůvodnění rozhodnutí o posečkáni nelze výše uvedené skutečnosti, které vedly správce daně ke kladnému rozhodnutí o posečkáni, seznát, představuje takové rozhodnutí naprosto neregulovanou diskreci, tzv. svévoli správce daně (rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 1/2013 – 47 ze dne 27. 6. 2013)

a zakládá pak zakázanou veřejnou podporu (Čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, bod 22. Sdělení Komise o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podnikatelské činnosti (98/C 384/03), Úř. věst. C 384 ze dne 10. 12. 1998, rozsudek Soudního dvora Evropské unie sp. zn. T – 227/01, T – 229/01, T-265/01, T – 266/01 a T 270/01 ze dne 9. 9. 2009), a to ve výši posečkané částky právě proto, že je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné (k přezkoumatelnosti rozhodnutí správce daně také např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 105/2012 – 37 ze dne 4. 4. 2013). Rovněž tak půjde o poskytnutí veřejné podpory (podpory de minimis) v případech, kdy správce daně překročí rámec tohoto pokynu.

[povinná registrace správce daně jako možného poskytovatele podpory malého rozsahu] Obecně se uvádí, že správce daně je povinen se registrovat jako možný poskytovatel podpory malého rozsahu u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to již jen z důvodu možnosti upuštění od předepsání úroku z posečkaní dle § 157 odst. 7 DŘ⁴ (viz Metodický pokyn k aplikaci § 157 odst. 7 daňového řádu č.j. 16092/14/7001-41000-702909 ze dne 1. 7. 2014)⁵ a případnou podporu de minimis do rejstříku podpor malého rozsahu zaznamenat do 5 pracovních dnů od poskytnutí podpory (§ 3a odst. 4 zákona č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění pozdějších předpisů), konkrétně do centrálního registru podpor malého rozsahu dálkovým přístupem prostřednictvím elektronického formuláře. Lhůta 5 pracovních dnů počíná běžet dnem vydání rozhodnutí o posečkaní (§ 101 odst. 2 DŘ), tj. okamžikem, kdy byl učiněn úkon k jeho doručení.

Čl. VII. – Účinnost

Tento metodický pokyn nabývá účinnosti dne 9. 4. 2015.

Tento metodický pokyn nahrazuje Metodický pokyn k aplikaci § 156 daňového řádu č. j. 29765/13/7001-41000-702909 ze dne 11. 12. 2013 a zároveň Metodický pokyn k aplikaci § 156 daňového řádu při posečkaní odvodů za porušení rozpočtové kázně č.j.29977/14/7000-51000-050277 ze dne 13. 10. 2014

Ing. Jiří Fojtík
ředitel sekce

⁴ Ustanovení § 157 odst. 7 DŘ bylo s účinností od 1. 1. 2015 zrušeno novelou obsaženou v zákoně č. 267/2014 Sb.

Současně je však zaveden institut prominutí úroku z posečkané částky podle nového ustanovení § 259b DŘ.

⁵ www.financnisprava.cz – daně a pojistné – správa daní a poplatků – daňový řád